

PRAKSA LAŽI

plagijati, kopije, video-recorderi: zlatna djeca ponavljanja

BRANKO MALEŠ

SADRŽAJ

"this is not a love song"	5
subjektivnost je usamljena institucija	7
<i>skidam se, sad sam mali 3</i>	10
<i>začarobirat ću te! sletit ćeš na mene!</i>	12
<i>pomogni mi, treba mi 30 tisuća zelenih dolara</i>	13
nebo je tv stanka	14
pjevam, eksplodirat ću!	15
život nema kraja	17
<i>baci puderijeru uvis! to je sunce</i>	19
<i>u kavijaru, pudingu, bešamelu</i>	20
mixel, wenders i ja, često se družimo u samoposluživanju	21
trač...? je moja sloboda	22
bog je tekućina!	24
slatki život prosječnosti	25
nedjeljom, kad su ulice puste ko frajla	27
u voćarni, u draškovićevoj	28
poetika osporavanja	32
<i>ogroman jumbo-jet i tvoj je penis</i>	33
<i>pokušaj razgovarati sa mnom</i>	34
<i>najviše volim da mi ga se</i>	35
<i>ledeni putar grudi stalaktitskih žena</i>	36

sklonost vulgarnom kolovozu	37
<i>biti anđeo je neozbiljan ali cijenjen hobi</i>	38
<i>moji su podočnjaci od crnca!</i>	39
<i>mama, tata, sestra i ja, otišli smo</i>	40
<i>ana kaže da sam debeli papir</i>	41
kultura smijeha	42
<i>lovor je lektor graha, on frizira prirodu</i>	43
<i>osim toga, ljuljam se u stolici</i>	44
<i>tekstilu, lovče, sulfatu, striče, crna kavo, bijela</i>	45
<i>kad se volfram smije, budale se svijetle</i>	46
<i>djevojčice, kupite 16 kg kondoma, zaključajte ih</i>	47
<i>imam menstruaciju, osjećam se ko kralj svijeta</i>	48
<i>jer ja sam posljednja glatka duljina</i>	50
sve ti možeš	51
ja sam tvoja mama, anđele	52
ja sam tvoja mama, anđele (II)	56
higijeno, ne zanima me tvoja dobra namjera	59
kako da te oslovim?	60
čitati treba tajno	62
grace na snijegu	64
zašto mene nema u avionu	66
original i želja za sinom	68
koliko teksta! koliko "kopija"!	70

<i>tko magnetima oduzima seks?</i>	72
O autoru	73
Impresum	74

“THIS IS NOT A LOVE SONG”

u bijelim buketima tripera sam te ostavio,
u trafici ispred koje se gomila 500 tisuća
kineza i mongola na brzim vespama!
a i moja susjeda maričić je tu, kako ste,
gospođo? krade li vam sin još u poduzeću?
svi bi te rado vidjeli,
a ja ću te prodati; od zarađenih novaca
kupit ćemo nekoliko tvojih rođendana
i sve ćemo ih sabiti u jedan zlatni tjedan
pa neka gori naše bogatstvo kao ratni film!
što volim biti bogat, visok i lijep, bit ću
asistent na filozofskom fakultetu i tu ću
otvoriti butik!
rinčice, ostani još malo u trafici, imaš li
dovoljno buketa? Penisi su jeftini,
nitko se više ozbiljno ne bavi natalitetom;
zato je i tripera sve manje, jer je aluminij
preskup,
zato se sunce smanjilo, jer imam 35 godina
i pijem jogurt na balkonu i mislim kako je
svijet malen, mislim tko će me sada nazvati
i reći, branko, ti si glavna uloga u mom životu,
a ja mu odgovaram, ne, sada mnogo radim,
pozvonite drugiput
kako su lijepi asistenti na filozofskom fakultetu!

pojeo sam tombolu, alisu i svraku, popio sam,
zatim, 100 butelja bajki, jer sam bio mlad,
čisto iskušenje koje pliva kraul!
u društvu prašume svi su gledali mene,
bio sam beskrajan, kakve sam usne imao!
sjećate li se gospođo maričić?

sjećaš li se kad sam ruku gurnuo u zapaljenu
televiziju "jasna"? pocrvenjela je i počela
mijaukati!

sjećaš li se bijela blagajnico kad si bila sva
od stakla i kad si na meni jahala novim autoputom
do karlovca?

sjećate li se gospodo predsjednici kad sam s
devet godina napao kinu, mongoliju i japan?
bože, sjećate li se vi uopće ičega?

SUBJEKTIVNOST JE USAMLJENA INSTITUCIJA

1.

kad me napustila kutija cigareta
mahao sam,
bio sam "nas", koji ostajemo, koje prati
pogled! pismo, marka, banka
hooj, još dublje! vikendica iz koje
lovim, pucam i zavijam! zlato koje
juri kao gliser! kao dva!
more i 5000 wata u njemu! to je ljubavnica
u slanoj vodi,
kad sam je skuhao, bio je to parfem!
sjećam se: sjećanje je miris
sreća je na meni! ne vidi se, ali pišem
o njoj!

mahnulo sam i postao predsjednik države!
nikoga više ne smijem ljubiti, zapalit ću se!

2.

još maločas, ravno u usta, gledale su me
shematske lezbijke, kutijine cigarete,
ali nisam ih zapalio!
poljubila bi me!
što bih onda s tolikim sjećanjem, s tolikim
dimom?
abortirati, kažeš? – abortirati!

3.

moram na ples! prošao je jugotonov kamion!
zoologija, botanika, industrija boja i lakova,
svi spletkare!
eno ih! krtica, krokodil, miš!
zlatne su to verice, ljubičasti su to
freddyji!
kakva banda! dijagonalna!
već na trećoj stranici zatvorili su me u šuplji hrast!
tu sam upoznao snjeguljicu, bila je
grbava od bisera!
iz grla joj se derao voćnjak! mogao sam je
poljubiti! ali zašto buditi glupu djecu?
neka čita! neka čita! neka umre nevina!

4.

stisnuo sam praznu kutiju u džepu,
1502 aviona odmah se ukotvilo ispred mene!
kako pčele puše otkako sam stigao u šumu!
imaš jednu, svi zavijaju!
odmahnuo sam rukom, a i to je dovoljno da svi pomisle: vlak!
bacili smo se u lišće: iznad nas projurio
je početak za frankfurt, münchen i
mali hamburg!

5.

sad već svi jurimo, jer tako hoću!
lisičica, prosenjaka, mrtvačka trubica i
sunčanica, jestivi agenti patuljka,
bježe u bijelo!
moja crna snjeguljica i ja

letimo od meda do uvreda!
u madežu sam vidio pijanu malariju,
porezat ću se i bit ću tvoj!
bolestan je penis i dva njegova lakirana
srca!
pojedi ga, poletni sretni najlonu, tvoja je
kosa kovrčava! pismo! moda!
popodne, kad sam nevin, sjedim u
prostorijama slovenijalesa
u neprodanoj fotelji i govorim kao
polovan bog
ja sam izmišljen, pustinje su spacionirane!

* * *

skidam se, sad sam mali 3,
osuđen na poštenje i rast!
ljubav je veća, ona visi u grozdovima, do nje se samo leti!
ili pada! na srce! kao samoubojstvo!
narančasta i brkata jadranska zelena
medvjedica,
narančasta kao vapno, rekla mi je,
hoćeš nikalj, volfram, uran, zlato,
penziju?
tuneli su puni do samog krzna!
iz pijane salpe prosiplju se datulje,
kazete, vaterpolo momčadi!
reci, kako se zovem?
sita sam, imam maštu! noću kad izlazim
u toplu slavensku sol,
progutam koralj! ljepša sam od tebe!
reci, kako se zovem?
dat ću ti motornu vjerenicu! upaljena je,
slavna i sramežljivog unutrašnjeg
sagorijevanja!
eksplodiraj i čipka je zauvijek tvoja
brundajuća ruža!
reci, kako se zovem?
počeo sam se oblačiti, oženio sam se!
moja zbunjenost često je čarobnjaku
vrlo potrebna,
tada se smije! pokazuje zube! nestaje
tronut u srcu! u hambaru!
crno može u bijelo! igra se sa mnom!
neka se igra!
progutat će oktaedar! povratiti će otok!
sakrit ću se i živjeti s tobom!

bit ćemo žedni! popit ćemo se!
i sutra! i prekosutra!
sve dok zajedno ne obolimo!

* * *

začarobirat ću te! sletit ćeš na mene!
bit ćeš šlag, snijeg!
subotom smo svi na nebu!
tek popodne očekuje nas more kao kišu
i njene bojne leptire!
zato more zijeva! vidim u njemu bijelu
lađu, mornar iz nje pjeva kao plave oči!
draga hrli iz škole! čula ga je,
ima zlatne uši i šumu!
a onda mi napadamo! pucamo i topimo se
uz reflektore!
išarano nebo teka je u kojoj vježba
struja!
struja ide u školu, kad je vidjela
utičnicu, uvukla se kao zelena mata hari
i čitav su je tjedan tražili!
svi su imali zube do poda,
što ako se uda?
čestitat ću joj! poljubiti! spalit će me!
bit ću mrtav na svadbi!

* * *

pomogni mi, treba mi 30 tisuća zelenih dolara
u cashu,
želim ukiseliti staklenku paprika
i kupiti haićanku i njen maleni haiti
koji se na mom jeziku zove haiti!
tamo je, u čiči-čičiju, zaraza i preko vikenda
u punom poslu, dođite gimnazijalke
vlaga se prodaje kao banana,
i to po šezdeset osam puta,
sve dok netko ne padne u nesvijest i bude bijel
kao plahta koju petkom perem
na tvom isplaženom jeziku!
stavit ću dezodoran ispod lijeve ruke,
zamahnut ću dvaput
i evo me na vrhu nebodera, a odatle je do neba
još dva tri dezodorana!

pranje je naša sudbina, knjige također treba
prati
bijeće i osušene, još su opasnije nego kad
ja napišem: ubio sam te, što mi možeš!
volio sam te, sad te više nema
ubio sam te, volio sam te
što mi možeš, sad te više nema!

NEBO JE TV STANKA

leti, leti slon!
slon leti u suton kad u
džungli pojeftinjuju surle
promet je toliko gust da se
o njemu može objaviti 14 kartica!

leti, leti vrabac!
vrabac skakuće! najviše ih se,
u punom skakutanju, nađe na tv anteni;
program je tada loš jer slika zviždi
na dvije noge!

leti, leti avijatičar!
avijatičar je nesretan izum,
ne usuđuje se pljunuti kroz prozor
jer će ga marija usisati jednim
poljupcem!
u njenom trbuhu mnogi su već
napravili pljoonk!
zato nema više avijatičara na nebu!
svi su oni u školama
dok marija konstantno i bešumno leti!
bradavice joj rastu kao
remitenda hrvatskih časopisa!
ponekad sretne jelena, onda je to
grmljavina
iznenada je, jučer, u pustinji pala
kiša!
marijo, ostavi avijatičare iz teških
i napornih zemaljskih škola!
neka bude promet!
pisat ću o tome!

PJEVAM, EKSPLODIRAT ĆU!

o, kako s mene curi nebo!
sad sam samo ostao još ja
i ja
la-la-la la!

poljubio sam zločin! zasvijetlio se
i eksplodirao!
kako je bio mlad!
kakve je gume imao!
sad sam samo ostao još ja
i ja
la-la-la la!

koliko je anonimnog bibera u crnim
očima!
kad bih samo imao jezik
da ga potplatim!
pjevao bih! a posvuda oko nas
rasli bi zeleni, potpuno novi transportni
kamioni!
natovarilo sam 400 tona crnih očiju žena
koje se zovu dragica, gudrun i končita
i poslao biber
ispod oceana u ameriku
kad si bio u avionu, jesi li čuo
melodiju koja napreduje?
eto, to je taj osvijetljen konvoj
na dnu mora koji se ponaša kao
serija tranzistora upaljenih na
istoj stanici, u punom kralu!
la-la-la la!

usred new yorka biber će se

zacrveniti, počet će profesionalno
skakutati
i odjednom će eksplodirati
kao armenija, indija i silvia koščina!

valjda će tada amerikanci
shvatiti tko sam ja!
la-la-la la!

ŽIVOT NEMA KRAJA

stavit ću između dvije kuće
dasku
šuma će povezivati dva 23. kata
a ja ću na njoj plesati
prolaznici neće shvatiti da je tu
riječ o visokom plesu
reći će: gle, gavran je sjeo na
crtu, ili: točka se šeta pravcem
o, kako ću ja onda tresnuti među
te budale!
zaletjet ću se, skupiti ruke uz
tijelo i uz jedan zuuum
probiti pločnik kao leteći čovjek
u potrazi za supstancijom!
ići ću ja i dalje! duboko ću
probijati zemljine slojeve,
što je tu mračno vruće ljeto!
još uvijek letim uz sve strašniji
zuuum! prolazim kroz magnezij!
samo sam uspio nakratko osjetiti
da je on u nekom slavlju!
sve sam bliže nečemu,
osjećam to po kosi koja mi se
zazelenjela od konstantnog zuuuma!
stižem u tvrdo gusto središte! to je srce!
a u njemu ti! pjevaš na sav glas!
to je disco-club!
ako zaplešem, zaljubit ću se
tu, na samom početku,
i opet će krenuti po starom
onaj koji se zaljubi taj je konstantno u abecedi,
od nebodera do srca i natrag!

leti!

a kad će se naspavati,

dragi moj?

* * *

baci puderijeru uvis! to je sunce,
sunce zalazi u srce
zora izlazi u glavi
legni, to je kontekst!
kosa ti je na visu! stopala
u splitskoj drogeriji!
na visu odmah kreću u frižider!
prave mreže! jure na posljednje
čitanje!
u splitu škarpine lakiraju tvoje
nokte!
sad si most!
razbit ćemo brodove jer su nepismeni
svi šetamo do tebe, lagano, jer više
nema pustinje! sve je kopno, meso, tvrda estetika
sad skaćemo u nebo!
bojimo se sablasti, plivača!
pušem u prste, letim gore,
stvarno, iz zraka nema mora, samo ti, žena-autoput,
žena koja radi i ljenčari!
kritika! od visa do splita!

* * *

u kavijaru, pudingu, bešamelu
žive jezici!
u pupku, zgužvanom malom uhu,
moj poljubac!
tako počinje ljubomora, politika,
esej!
miš je umočio rep u liker! oblizao
sam ga,
neka jezik crnči!
izliječio sam se! idemo na
svjetsko prvenstvo!
bit ćemo prvi!
jer smo ozbiljni!

MIXAL, WENDERS I JA, ČESTO SE DRUŽIMO U SAMOPOSLUŽIVANJU

zrak, zviždi, ako se kroza nj prebrzo živi
lim, bijeli vokal, rđa, on se sjeća, smrdi i zavija!
jučer sam ručao zelje i kokain!
umij se u ljepljivoj magli, ručnik je put kojim se leti

ja sam trudna zečica, takni me, bit ćeš litra, a ja ću te napisati
boogy-woogy bog izađe iz kola i pogladi pustinju, nigdje nikoga!
vidim jedrilicu, na njoj se vozi bolestan gangsterov samt
poznajem te! ne, nisam srijeda, ja sam niža, smeđa i naranča

marylin, deterdžent koji je umro, neopisivo se dugometražno smijala
bila si to ti! izašla si iz džuboksa i rekla: ja sam oteta
požderat ću te, jer ti si moja adios amor, a ja srebrni rendžer
ako zinem, proizvest ću te kao singl i svi će te ponovo imati!

ako se obučem u letjeti, ne mogu više biti usta
dođi u samoposluživanje, pokazat ću ti svoje eseje!
hoćeš li moj papir, užas ili kurac? to je pitanje standarda
što da ti uopće kažem dok si ti država a ja suprug?

kad su pistolsi promijenili basista, nancy je rekla: ja sam mrtva
snajper je sjedio u krošnji, dugo, a onda je bio zreo i bijel do suze
prejeo sam se svile, rodit ću dva maloljetna müncheni!
budi "lesnina", ja ću ući u te i umrijeti meko kao dobar dan

toast tamni, spašava se iz bijelca, ja zijevam jer se mijenja profesija
kao bijeli život dišu salpe i srne, ne razumijem te imam dvoje djece
ako me napustiš kraj sumpora, vatini grmovi, meko ko djevojke, ogovarat će moju boju
prošle je noći DJ spasio moj život, last night a DJ saved my life!

TRAČ...? JE MOJA SLOBODA

more je tužni blajštift, urin je ljubomore
žlijezda tvojih volej
ispod stepen-ništa
ljube se pustinjsko ništa i zane gray!

i more i sunce, sve je u kvaru
ovaj je dan u čiru, kiču i fleku
bubamaru jebah davno, u davnom nekom mlijeku
žena i auto, ja i auto, sve je u dreku!

u žarulji raste najlonski kvar, na svodu je
brutto honorar, raketina sokna i ostala nebeska oprema
bubre na sudu čelik, lokna i shema
u jagodi mora pijani žilet rđa i drijema!

kupi mi medu i svježanj snjeguljica, gemišt eukaliptusa
i maketu ulica; otvorit ću u srijedu muzej mastodonata
u njem je svega bilo, od iktusa do raznih kaladonata
spletka turpija, štamprlek ispija!

prija mi kad mlada kutija mutira, ko krznom
nafutrana nutrija, gljivom i srećom patka i lutrija
a miris se tvoj ko pustinjski lahor i žuti drač
pustinjom širi ko sablasni kauboj i svježi trač!

šiljilo tanji stas, olovci skida visinu
spas se od brida otkida, smanji i baca u dubinu
plavo je more pravo gore, njegove su bore
stare ko daske u heinzlovoj!

vani je frka, sahara slavi vlastiti safari
pa šta, šta će nam stara dosadna mašta, baš svašta
i svi mi živimo sjajno, i svi smo mi sjajno u pravu
moram vam, pst, nešto reći, tajno obožavam državu!

guliver je sitan detalj u raciji srebra
maljem je žicar u ilici provalio u vlastita rebra
i dok vjetar u trbi bijesno sere i riga
od toga perem zube, jebe mi se i baš me briga!

kašalj se tabletom ne hapsi, češalj u drami
vlada, u alergiju metlom mami marmelada
jež se nježno u octu drži, po bonaci i po buri
pužu, pužu, prvi želim ući u ružu, tamo gdje orijaška

kirnja, napuštena od instinkta, sluša tamnozelene opere

BOG JE TEKUĆINA!

deskripcija je molitva za raspričana boga
losion je vruće ulje za histerično jaje
šamari ne stare, ali su vezani uz dlan
ustrašeni čovjek smrdi, sklon je nabrajanju

imam pravo da budem nezanimljiv:
11. rujna 81. godine na radio luxembourgu, u
20 sati i 12 minuta stewart henry je
puštao depeche mode, just can't get enough!

SLATKI ŽIVOT PROSJEČNOSTI

bijelo je usna nesvijesti, rub koji dijeli
lastavice na mrlje i vatrostalne
otok postoji zato da bi ptica mogla reći
sinu, kad si bio mali,
a, kako mali?
eno, kao onaj mali otok dolje ispod nas
prije 6 minuta pojeo sam tri breskve
primakao sam ruku da počešem svoj ogroman nos
i: još me breskve vole! još miriši tvoje meso
koje sam proždro jer sam sâm

kako blijedo živim u noći, u rukama nosim
vreće mixala i svilu
u kojoj se vjenčala bijela činovnička mišica
ona radi na drugom katu, zaljubila se jednom
kad je pošla na treći kat, a kiša je lijevala
posvuda, jer je nitko nije poželio u krevetu
o, kako samo mišica rumeni obraze!
treba to vidjeti, oblit će vas sretan znoj,
tog jutra pojest ćete dva sendviča!

našminkana usta jedne mišice zapravo su mnogo
bolja nego venecija
u kojoj sam jednom bio, ja i autobus, i tu sam
vidio jednu venecijanku!

teško natovarenoga bijelim riječima,
redovito me presretne krtica,
kako ide, kaže ona; malo, vrlo malo se tu
razgovara, ali se osjeća
velika blijeda naklonost

a, ako je netko bio kraj tebe, dok je kiša

lijevala po novootvorenom vatrogasnom domu
u kojemu se uvježbava novi dundo maroje,
potvrdit će da ste vidjeli maleša kako
preokreće krticu u bijelu njezinu postavu,
mazi je po bradi i recitira reklame o
nadi dimić, chromosu, elki i marku šavriću
to su koordinate:
nasmiješeno vrijeme koje je utrošeno i
sladak površan opis

NEDJELJOM, KAD SU ULICE PUSTE KO FRAJLA

ah, stari lajbek i jemen, letargija i crni yes
tko je mek i jeben, moj puca ko strpljiv mit i skupi bijes
puši se moj ko ruševan svijet, ko striptiz muštiklu
najviše volim jeftin mebl, oštar hakl i nedjeljom ciklu!

oblatna je štrudlova glavica rajsnedlova
tak malo je pravih fantova, nebo je puno pudlova
i furt me neki buhtl jebe, kad gubim svijest i gube naši
cvebe ženi kradem, čekajte kad se mača mašim!

kaj nije u redu s tvojom salamurdom
rokčućom glavurdom svijeta i šlica
kćerkino je lice pista za prište i libanon
ko avion ločem gemište, c'est si bon!

moj susjed je jebena krava i jeftin bedak
on ima dobru ženu fol brak i dobar stari rak
da krepa susjed i njegov rak čekam ko strpljiv pas
u stan ko brzi tenk ulazim i ja i ja i još četvero nas!

puši se moj ko ruševan svijet ko usna dugačkog kenta
moj je gliser još sveti bombon i sveta slana penta
puši se moj ko ruševan svijet, ko metar gemišta
prdi i guši se sve, mali ostaje i to je sve (i ništa)!

U VOĆARNI, U DRAŠKOVIĆEVOJ

1.

onda mi se oženio sin, pa sam pomislio
pa sam kupio 15 dkg mortadele
u hotelu stanu ljudi koji se vijugavim
putićem spuštaju do plaže, kad sam
to ponovio jedanaesti put, ona je,
umotane glave u bijeli svileni šal, očekivala
nešto što bi, jer puše, moglo zalelujati
lijepu tkaninu
sunce je peklo u francuskom primorskom gradiću
i do je on plaćao benzin, trag tekućine iz
neispravne pumpe pratio je njihov otvoreni dvosjed
i njegovu cigaretu koju je upalio nekoliko sekundi
kasnije
kad se sve zabijelilo, ustao sam, a sjedala su
u dvorani neravnomjerno lupala

2.

ja sam tvoja žena (rekli mi je rublje u dvorištu) čekam te
u voćarni i sanjam kako se lijepim na staklo kao trojica i usne
u pola tri uvijek prolazi inženjer, on me gleda
ja drhtim, on drhti
ja sam cijena

3.

stavio sam mortadelu na gramofon i izašao
u meksiku iz kola
oštro gledajući u knjigin hrbat

sve sam jače pjevao reljefe nekih poslaganih riječi
iz unutrašnjih stranica
o, kako je to tamo lako, kose riječi koso su,
ispjevane, curile u pustinju
i svi, beznosa lisica, četvrtak, mladi faraon
koji sluša zelene ptice, ogromna nagrižena mjesečasta
LSD tableta, svi su znali
da sam gol
i da su palme s moje košulje odavno pobjegle u
moju kožu

umro sam jednom u jednom autobusu, jer sam se toliko
želio voziti do kraja života; a onda sam, da bih
ponovno narastao, mnogo noću izlazio na terasu

hotelski pop je moj svjedok

4.

mladost je obavezna
a ja sam je proveo kao najamni radnik, radio luxembourga
i danas se od mangana ispod mog jezika i zlata iz moga
urina proizvodi snena čokolada za agresivne ljepotice.
no, prije moje asocijacije o mojoj mladosti
na određenom mjestu u pijesku netko je
ispisao grafit: "pijesak"

kunić je drhtao u niskom kaktusovom smijehu,
obučen u sâm lovački metak, pogledao me
kao posljednji veliki profesionalac
klimnuo sam glavom i osjetio kako me glasno
obasipa puder
sada sam bio, kao dragica jurković iz zagrebačke banke,
spreman na sve: na poljubac, intervju, i tsl.

5.

mortadelu sam požderao, jer ja sam život
na ispražnjeno mjesto na gramofonu stavio sam,
potpuno privatnim pokretom, kutiju cigareta
uskoro se pobljuvala kao petnaestak
tankih crnaca koji su iz autobusa vidjeli
plinski upaljač

zagrli me, imam preuzak krug misli, kaže
inženjer i drhti dalje
ona, u pola tri, namješta kosu, sjećaš se, počinje,
ne, rekao sam posramljen, jer svega sam se sjećao
ona se, zatim, još jednom, kao jednodnevno sunce
u sutonskom moru, ogleda u glatkom lubeničinom
licu

6.

podigao sam obrvu usred meksika
kojota, krticu, glistu i srebrnog miša
slušam, kako, držeći se za brkove,
ogovaraju mjesečevu nježnost, mrzli kihot
podzemnih cijevi,
noć punu kašlja i besposlene plastike

kad priroda više nije osvijetljena,
valja otići u kino
upravo pogiba jedan čovjek, ostali jure amo-tamo
kao vjetar
ja sam zamišljen jer
ipak je taj glumac, zasad, mrtav i u idućim ga
kadrovima nikada više neću vidjeti
kad se sve zabijelilo, ustao sam
i podigao obrvu

usred meksika

7.

pijesak smo pokrili umnoženim fotografijama snijega
kako si nekad bio lijep, rekla je dragica
gledajući u bezbrojne slike
onda smo zakoračili na njih
i počeli cvokotati

karfijol je bijel i zato je skup, pisalo je na polici
u kojoj je ostao samo još zeleni njegov kaputić

kao da je marko sâm otišao u vrtić

POETIKA OSPORAVANJA

liznut ću te militantnim jajima afrike
dvije će se njihove crne djevojke
dlakavo sudariti – buumss!

brušeni amerikankin nokat kirurški
će ispipati njihovu hrapavu snagu
bombe-jaja: granatice malina: drage ženine mandule
topografija je sitno namreškanog lica pijeska
uslijed popodnevene erekcije mora

ispred genitivno posesivna rila topa
ispred njegove svjetske impotentnosti
ispred sluzave koitualne kemije
osjećam se kao dobra usta!

* * *

ogroman jumbo-jet i tvoj je penis
u kome stjuardese sišu teksas
baš ko vlažnu shemu zmije mungos!

moja će tajnica shizofrenija silovana
iza glatkih betona naočala
ko čarapu
suzu srozati
za mnom

za mnom iz pornografskog stripa!

* * *

pokušaj razgovarati sa mnom
ja sam zavjesa sitnih metalnih poljubaca
ja sam razgovor, ja sam pokušaj
usne poljupca, aškercov osjećaj u velenjskim rudnicima
pokušaj razgovarati sa sobom
iskovati zavjeru i nož i mračno se napasti
dinje mirišu kao topla avionska sjedišta
podnapita od finih stražnjica žena, mirišu dinje
i avokadosi, bijeli jeleni slobode!

* * *

najviše volim da mi ga se
u caru, u šenes wagen, u autu
da mi ga se
dok je ludo ludo dražvam
da mi ga se dugo dugo dok ne grunem ko nil na poljoprivredu
izrael na džamije
kao tigris, tigar i ostale mezopotamije

da mi ga se nježno proučava
dok sam takav grozan fando

* * *

ledeni putar grudi stalaktitskih žena-
dvorana
u kome vrući dah moje želučane pare
zamagljenih prozora od raskopčanih usana zlata
- u kome sam snijegom zaslijepljen skijaš
lijepih nogu i
alpske policijske prošlosti
vrući vlak moga želučanog interijera
tvoju će manirističku zaspalost dvorane
popiti kao genetska šifra krtičje oči
kao turistkinja, ljeti, noću, vruću moju roza boju!

SKLONOST VULGARNOM KOLOVOZU

francois villon vozi avion, pun mi je kurac
revivla opere, more lignju sa šlagom ždere
usred svega neki se bog posro za pola brijega
muhe gute i plaze
najlon i cejlon u istom se moru i mrze i maze!

francois villon vozi avion, život je pretenzija
i pajzl, hortenziji ne treba širajzl ni penzija!
na trešnjevci je bog bogova i bog - Jongova
sišu se znojni ping pongovi, polarni suzivongovi!

puna su usta, sperma je gusti bog i domaća svila
odavno nema sapuna zlatorog, kuća mi se porušila
odi mi u piisao sam pismo kako više nismo
pisao i sjajno sam sve to skupa brisao!

drajfirtl je poza sata, lakirane su funkcije ljeta
meni napor žileta
tu se topi neki mangan, tu je neka ljubija
tu se dijeli san i neon, tu te ljubim ja!

na vrhu je vala iskusan nepar, pall mall puši nepal
veprovi sišu sumnjivo more, prže crne i divlje fleke
ljeto je plombiran model, živce i hašiš mota u deke
sjajnih je žena ko salate, ronsoni plinče i plinom mlate!

sumrak peče ko vihor aviona ko kila villona
jezik se topi ko u kitu jona, ko profil bombona
kolovoz: u staklenki miriši oraščić ko precizan malj
sol je veliki bôš, klinke ko svježi nikalj skaču u dalj!

* * *

biti anđeo je neozbiljan ali cijenjen hobi
u crnom svjetlu: sprovodu ruba sutona
lije brašno, a ti kažeš teško je
disati
kako ne bih pušio, kažem ja, pepeljara
je tako lijepa

kao uvrijeđen lak mreška se more
ispod obje imenice određena je podloga:
metal i dno, automobil i kopno
kad trave jurnu, livada je ćelava
sve je, najzad, taština, neuvjerljiva je
nastasijina replika, zatim poljubi ljubavno
tessu u
velike jelenje oči

* * *

moji su podočnjaci od crnca!
oni su zdjelice tintanih sati!
i jedno ne tužim se!
sjećaš se?
sjećam se!
onda si ti disco!
ponovno i ponovno!
svake noći do same smrti! bubrega!
kako je to intimno!? dovoljno da me
netko otme!
sjećaš se?
u srijedu ću se sjetiti! u veljači!
dotle ću biti škrt!
laž je uvijek mlađa! nježna!
svijet u njoj vječno trči! nema spavanja!
ukrao sam crncu podočnjake!
rodit ću naočale!

* * *

mama, tata, sestra i ja, otišli smo
u brežice! na izlet! u živo cvijeće!
bio je to početak povijesti izleta!
kad smo u sloveniji ubrali prvu gljivu!
tata je ozdravio!
nitko se tome nije nadao!
izljubili smo se i vratili nijemi
u zagreb!
ubrzo su počeli ratovi u africi u
kojoj žive lavovi!
nijem sam! gledam televiziju!
škrt sam!
uhapsite me! ako ne bude izlaza,
uskrsnut ću!
kiša iz tuša! ja iz šutljivog zdravlja!
vijesti su noć i struja,
ne čujem spikera, ćelav je!
tko će ga ikada poljubiti!?

* * *

ana kaže da sam debeli papir
(lako se podrapam pri brijanju)
koji ima sise

* * *

o, što bi zec pojeo ovo mesnato cvijeće
koje si nam donijela!
zec bi to pojebo,
kaže nostalgично dubravka

* * *

zvonko me tako ošišao
da su svi zijevali zbog zvuka
koji se širio iz moje glave

* * *

čāše i jesu zato da ih
ljeti krađu izbezumljeni turisti

KULTURA SMIJEHA

med je natekao, usna je natekla, a
njome pamtiš brbljavu tekućinu
u kojoj brbljamo ti i ja
prošetaj jezikom pupovima tamnih stakala,
tu sam negdje ja, tu si negdje ti!
koliko nas je! moram te upitati tko si,
ali lijepo mi odgovori, želim se osjećati
kao netko kome se čestita, on se smije,
a navečer ću se gledati na televiziji,
ako ne umre mrtvo more, ako se ne rodi
dijete od 13 kila, s naočalama na nosu!
pjeva tvoja ruka koja se autobusom zaputila
listati strip, a u stripu se ide često u kino
tamo te čekam, nas dvojica blizanaca,
bit ćeš puna, a nitko u mraku neće ništa
vidjeti, jer je kasno
pao je u dvorani mrak!
i svi idemo zajedno na spavanje, baš se
veselim! doći ću ti u krilo,
doći ću ispod tvoga ispeglanog jezera u
kojemu ječi topal tekstil, toplo zlato
i sve ću vas snimiti na video-recorderu!
drhtav je pejzaž blago raskuštrane struje,
ja sam tvoj majstor, imam cvik-cvange,
imam let-lampu, popraviti ću te zauvijek;
u razdjeljku šlaga, dok se upravo bore za
demokraciju, na ekranu, scaramucio trepće
pozlaćenim vjeđama klinčića
o, kako je med natekao!
o, kako s prekipjelih obrva moga penisa,
obrađenog u jugoslavenskoj enciklopediji,
trče u ponor lakirani ježevi urina!

* * *

lovor je lektor graha, on frizira prirodu
a mi se veselimo!
ta korekcija bocka moje jezične bradavice,
opominje me da sam došao poslije školskog
zvona

o grahu valja govoriti eufemistično,
s nadom da će ipak završiti
treći gimnazije

a onda ćemo svi zajedno na more!
tamo se kupaju različite cijene!
lizat ćemo sladoled
dok mlada evropa bude prolazila
nedaleko nas kao izložba najnovijih
električnih utičnica!

tvoji roditelji znaju plivati?
ne, oni još studiraju amsterdam, jednog
dana u 12 sati
tamo će biti čista bolivija!

* * *

osim toga, ljuljam se u stolici
kao svetac u navodnicima!
jutro ću provesti tako da ću nekoga citirati!
čini mi se, bit će mi toplije zajedno
u starom toplom džemperu također mi je
“zajedno”
u njemu držim paloma maramicu
staru, lako, brzo i efikasno, zamjenjujem novom!
rukom hvatam, u drvo umočeno, sivo srce koje piše,
otresam, prije toga, pepeo s cigarete
zatim se opet družim, toplo mi je, taksiji
voze bolesnike zajčevom do bolnice
natrag se vraćaju prazni!
lako ih je uhvatiti pri povratku iz šume!
i opet, ako sjednete s nekim u auto,
možete vidjeti zagreb kako diše
možete biti zajedno
može biti čak i toplo

uglavnom, kod mene je sve uobičajeno
ljuljam se u stolici kao pekmez na
gornjoj tvojoj usni koju oblizuješ jezikom
a ja, pri tome, pomišljam:
kako je, zapravo, ponekad toplo

* * *

tekstilu, lovče, sulfatu, striče, crna kavo, bijela
kavo,
mnogo vas je u redu ispred mojih ustiju
ali ja sam tako ružičast i dug!

gužva je ispred moje intimne kancelarije
i netko će, kad padne mrak, kad padne nesvijest, biti
moj zlatni prijatelj kojemu ću pokloniti frižider koji
trči!
ako se oženiš za blijedo šećerno cvijeće, ti si već
pola punjenog kolača kojega rani dan mazi
svijetlom marmeladom

mnogo vas je koji želite da vas ujutro obučem!
kako sam ružičast i dug!?
kako me samo voli strankinja koja noću,
u inozemnim cipelama, juri pokraj naših primorskih
planova!
ubrat će me i sakriti u usta!

ja sam gol, u bandi čavala sjedim uvijek bliže
plemenskoj vatri: gledam televiziju!
grijem se prije napada!
želim da me progutaš, bit će praznik,
medo će zaključati voćarnu, pljeskat će hrabro!

krtica, jež i zec reći će: vidi maleša,
on nas jedini spominje u hrvatskoj!

* * *

kad se volfram smije, budale se svijetle;
od mnogih oborina mangana
raste čokolada, ja, s punih dva mjeseca,
pokušavam reći dosta mi je teta i minuta
ali svi misle
kome ćemo ostaviti radio-aparat na kojemu
piše praha i london
u ratnoj mornarici bio sam najbolji,
a onda me zaboljela kičma!
i zato nismo osvojili triglav odakle se,
ako kiša ne pada, vidi moje more i jagode na njemu!
u petak sam se oženio, u subotu sam imao
tri sina i jedan romobil na raspolaganju;
počeo sam kuhati juhu u dotad neviđenim
količinama u jugoslaviji!
nitko se nikada nije utopio!
kad sam otvorio prozor da ispustim smrad,
na motorima su moji sinovi poletjeli u nebo!
otad se ne bojim umrijeti!
bit će za tatu kakav honolulu gdje ću
prvoj katolkinji opet napraviti
tri prvorazredna motociklista, tri tisuće
fantastičnih kožnatih kaciga, tri milijuna
najnovijih tenkova koji voze na čistu bistru
nedjeljnu juhu!
o bože, ako me samo još jednom spomeneš u
hrvatskoj propovijedi,
ubit ću se u disco-klubu!

* * *

djevojčice, kupite 16 kg kondoma, zaključajte ih
u svoja kemijska srca, jer sve će poskupiti
i poletjeti bogu!
obucite pažljivo moju kobaltnu glavu,
glavu mog kobaltnog infantilnog anđela
koji mene uvijek prati dok šetam svijetom
i nudim crnačkim diktatorima da napišem roman
o proljeću koje se budi u afričkom predgrađu;
neka me pojedu, ako ne spasim njihovu literaturu!
koga je, uostalom, od jugoslavena, pojeo neki crnac?
ne sjećam se, djevojčice, ali moj avion je tvoj avion:
tako svatko ima ponešto, a ti si, pohvali se u
kancelariji, prošla kao mali bog kojega često
spominjem

rastu, rastu žarulje u sobi blizankinja, liker i
volfram oblače dokoljenke, ljeto se žuri da te
poljubi, a onda ću te ja!
oštar pedalj mog benzinskog voća diže glavu,
obuci me, zima divlja bez tvojih usta, premda na
tranzistoru svira popodnevno srce pustinje, deve se
tope kao sladoled, arapi odlaze u zemlju!

bit će nafte, kažem ti, samo treba poletjeti,
popit ću tvoju kolonjsku vodu, a onda ćeš se
ponovno roditi negdje u africi!
sva zlatna od mene, kupit ćeš prvu pušku i
dva slona za zimsko kiseljenje!

* * *

imam menstruaciju, osjećam se ko kralj svijeta
s jata čipkastih tankera uzlijeću repići metala
lojasti šizoidi, svete brojke, zabrinuti su jer
nema vune, kako ćemo napraviti sladoled? a ja te
toliko volim lizati
vjerno me mazi moj ocean

ima li kakva aconcaguu za mene, krmelja koji
noću raste, za mene, glukozu ruke
koja miluje i sapuna sise tinte?
imam, evo ti moj rođendan, imat ćeš zvuk
kao moja sestra;
pažljivo s rođendanom, on se jednom rađa
a onda ga se sve slabije sjećamo uz televiziju
u rotterdamu je crni pas zalajao na mene, odmah
sam kupio konzervu piva
vjerno me mazi moj ocean

kako crveno izlazi iz mene! ja se bojim, ja
sam uplašena sipa, ne usuđujem se livadom
brati cvijeće, pojest će me kombajn!
kako si samo pretrčao beka! a onda je počeo
pljusak; svi smo zatvorili šliceve
sudac je odsvirao kraj, a onda smo ga pojeli
jer je kiša još lijevala; moram se dobro hraniti
kad je vlažno i kad sam bolestan
na televiziji ništa ne govore kad će već jednom
prestati menstruacija?!
kako sam ja, kralj svijeta, ponekad bolestan!
nitko me ne posjećuje osim lilića koji svakiput
u 19 i 30 min kaže: dobar večer, kako si,
međutim, dalje govori o homeiniju i drugim operama
ne usuđujem se izaći na ulicu, pojest će me

neki omladinac!

* * *

jer ja sam posljednja glatka duljina,
štap,
bakarna žica koju smo krali iz jurišićeve 26
kad smo svi zajedno imali nekoliko mjeseci i
dva johna waynea, zarobljena u palmotićevnoj!

proizvodim naftu, dovoljno je spomenuti suknju
kupite moje kilograme ljepila
u kojima plivaju otopljene bajame!

kovač je stekao prezime prema zanatu
zato bog ni danas nema prezimena
a svemir se plaši!

jer ja sam posljednja glatka duljina
u kojoj pulsira crveno sunce, biber pleše!

vrabac je sletio na balkonsku ogradu,
tv antena se zazelenjela, iz ekrana
je potok ruknuo na parket!
zbirka sudskih odluka, desno od mene, kraj
gramofon koji čita,
prijeti!
zločinci se boje u mojoj sobi
i zato nikad neću izvesti napad jer sam
usamljen kao raketa himbera koja truže plavu
imenicu u kojoj stanuje bog!
kupite ljepljive moje kilograme, jugoslavensku
svetu naftu!

SVE TI MOŽEŠ

jaje sam umotala u večernjak! na balkonu je zmija, mala, crna!
a onda smo kao pali u ponor, srest ćeš tehničara, zajaši tu vespu, leti!
i stvarno sam vidjela sitne zube na papiru?! maričić te mrzi zbog telefona
pukla mi je čaša! vidjet ćeš brandoa! prekriži se, on je debeo

i svi smo mi u brežicama, svi pjevamo! mama, slovenija planira novu paštetu!
brat me ulovio za sisu! poskupit će plin; radi, dušo moja!
kako sam letjela?! ništa ti neću reći, ostao bih u drugom stanju
a u kolaču – staklo! okreni kolač, u zagrebu će pasti snijeg do obrva

koliko slova?! ne brini, kad te ubijem, situacija će se sažeti
jebemti ispit! stisni ga i triput reci profesoru: strašni moj tigre!
krastavce sam stavila na lice! bit ćeš lijepa, ali netko će te pojesti
bila sam, zatim, predsjednik neke države! – i?

ispred vratiju našla sam dijete! uzmi ga, otvori i pročitaj!
noćas me opet ljubio dimnjačar! ne laži! nema više ljubavi, pao je satelit
imam grčeve, nazovi nekoga i spusti slušalicu, možda ne bude rata
zaključala sam se! tako draga, sad ti potres ništa ne može, sanjaj:

JA SAM TVOJA MAMA, ANĐELE

1.

mama?!
da ti kažem tko je tvoja mama?
ja sam tvoja mama!
pogledaj kakve avione nosim pod
rukama!
već tri minute turiram, makni se
budalo!
idem na grenland, posijati ću
patlidžan,
neka se pingvini masovno požene
kad ga vide kako je ljubičast!
a kako, dragi, mazim olovku?
po trbuhu je mazim!
tek što zaspi, već leti kao
zavatlana šaka upaljenih ronsona!
zajaši tu abecedu, pojuri za
cigaretom u ustima mlade ledene
zvijezde i
reci na nebu
da sam ja još uvijek tu dolje
i žderem jagode!

2.

o, kako me mame s ivice šume!
bojim se zaći u sredinu,
tamo je trafostanica, u njoj hobotnica
a na stropu mladi mjesec!
on me grli! grli svoju mamu!
sjećam se kako si u početku bio mlad?

budi mjesec, rekao sam
i zaljubio se na klupi!
pustinja će, kad sazna tko si, datulje hladiti u tvome šiljastom svjetlu,
ujutro će ih u 6 sati tref kraljica
strpati u usta!
poljupci će buknuti na vratu afrike!
afrika će slinu izvoziti
kao nizbrdicu do crne ljubavi!

3.

anđele, koji si ukliješten između nebodera
i tv antene,
bit će ti opet mlad!
samo neka prođe 30 24-karatnih kartona,
sivom uličicom moje glave!
hoćeš li marmeladu zelenu od bljeska
kuglofa koji luta svemirom tražeći
usta?
hoćeš li tvrdi čaj pun stakla koje je
popucalo u evropi još onda kad sam prvi
rekao "volim"?
hoćeš li išta, govno jedno koje ne padaš,
jer, zapamti, ja sam tvoja mama
zelena, plava, crna!
i mogu sve! samo da me vidiš kad
žderem lavove kao vrećice čipsa!
ne prestajem dok ne završi džungla!
jer, ja sam tvoja mama!

4.

anđele, zakasnio si na posao!
sve je već napisano olovkama

plavim, crvenim, zelenim!
kakva će to biti vesela povijest!
tresni, dragi, već jednom
tu, dolje,
gdje žderem jagode
i crtam novac koji mi treba da budem
100% fantastičan!
tu, dolje, gdje mi zemljani imamo
vlastito nebo, kinematografiju
i malu žanrovsku evropu!
znaš li da se rastala dragica?
sada je plastična!

5.

kako letim, tako prosipljem datulje!
od njih odmah nastaju mali vulkani,
vezuvi moje ljubavi!
bit će to kolosalna epidemija! svi
ćemo trgovati!
nitko više neće gledati uvis!
da se popnem? da te skinem?
budalo, budi žarulja na mojoj zemlji!
gledat će te djevojčice,
zacrveni se! pregorjet će tvoj mali
rudlavi penis!
i bit ćeš mrak!
a djevojčice su sretne u mraku
jer rastu, ne bi vjerovao, do
himalajinih obrva!
a tamo je sami snijeg
i sve je opet bijelo, bijelo!
i samo sam ja, tvoja mama, anđele,
ljubičasta, zlatna, crna!

jer, ja sam usta, kad ti kažem, dragi, ja sam usta!

JA SAM TVOJA MAMA, ANĐELE (II)

1.

a, tu si! rekao sam, ali već mi je vrag
uletio u usta!
sad se vozi gore-dolje! zaposleni bog
u kodificiranom zlatu!
lift se moli! govori protiv mene da se
sol zgrušava kao da je vlaga nova država
u vječnom mojem svijetu!
što ću sad kad nisam više sam?
kad sam dvojica!?
napit ću se toplog srebra, neka se vrag
zaljubi!
neka iskoči kao kostim!
ja ću pisati, on će pogađati!
ja ću ga prekrižiti, on će umrijeti!
i bit ćemo opet nas dvojica
u spiralnoj dubini gdje je zlato skromno
jer se nema čega sjećati!
u proto-mraku u kojemu nema distancije
jer nema preterita! lubenice nema jer
nema naracije!
ali, nećeš više biti u meni, ne!
kreni u prirodu! svi su dječji pisci tamo!
pojedi im temu! pojedi im dijete!
skinut će se goli! evo vjernika!
odmah zavijaj, pali motore!
sad si u crkvi!
djeca će visiti po neboderskim balkonima!
kad prođe vikend i bubanj, past će na asfalt
kao jučerašnji gulaš!
u evropi nikada više djeca ne mogu biti nova!

ne vjeruješ? zato jer si povjesničar!

2.

a, tu si, rekao sam u sebi! a ti si već
skočio i udario o moja usta!
vidiš kako to boli kad te otac ostavlja
ispred vrata!?
tebe boli jer netko mora o tebi pisati!
mene ne boli jer ja sam tvoj otac
i zastava
na kojoj fabula permanentno bježi izvan okvira!
nervoza i strpljivost su sinonimi!
izumitelji! umiru od informacije koja stiže
iznenada, olujom, u vlastitoj tvorničkoj
koherentnosti! stari su! novi su! žele
brbljati!
ali, samo mama i smrt dolaze točno!
autobusom!
i to je biološka ideologija!
vidim se! jurim rubom kao centrifugalna stvar!
očekujem da bijelo nešto rodi!
neću ti reći što! dogovor ubija avijatičare! –
dragulje, medvjede, elipse, sniježni notorni
katran!
sjeverni pol pun je netaknutog papira,
idem ljetovati!
pojest ću osobnu kartu na kojoj mirujem
kao mrtav! odjeću sa sebe i sat!
kako ću biti bijel! kako ću biti lijep!
mlazna bijela situacija!
sredina nikada nikamo u životu nije putovala!

3.

ja sam poglavica, kaže vrag i drži P u ruci
ma nemoj! ja sam poglavica!
gdje su tvoji genetski skandali koji voze na
mladi paralelni sumpor?
gdje su prozirna srca iracionalnih brojeva
koja gutaju sedmerokutne špijunke da bi bile
negativne mlazne i ekskluzivne?
ima ih! nema ih! pijem! povraćam!
bacit ću se na glavu! kreketat ću kao žaba!
nije to misa! to je spiljski plagijat!
originalni utorak u stoljeću!
pitaj žabu!
ona je juri u zažarenom mini-stošću!
gramofon joj je otac! beuys!
teorijska žaba šara pretrpanim svemirom,
ulra i
guta ostatke svjetova! očisti sve do prvog
parketa u teško-cvjetajućem mraku!
ako te tada nacrtam, pojest ćemo te!
moramo sanjati! moramo se ponovno loviti!

što je kinematografija na plavokosoj alfetti?
kmetstvo na muzikalnom trivial-dorfu?
porez na nekretnine na vječnom ma-west-placeu?
sve ću to "izmisliti"! sve ću to umnožiti!
a ti ćeš, dragi, umrijeti u dizertaciji!
nisam te napisao, nisam te volio, neću te
ni čitati mrtvoga!
agente moj, s dijamantskim tangentama u
iznošenom srcu!

HIGIJENO, NE ZANIMA ME TVOJA DOBRA NAMJERA

kopam nos, mrtav rudar sad mi šalje cvijeće
režem nokte, smanjio sam panteru, džungla, oko mojih nogu, pije mlijeko!
perem noge! nisam ubio, ali možda me netko vidio kako živim
češljam kosu, kako sam nekad bio naoružan!

stružem zube, oprostite gospođo binaca, vaše četkice stalno pucaju!
usisavam sobu, stavit ću tepih, perzija će krenuti s centra!
brišem ogledalo, evo me opet, ali zašto tebe nema iza mene?
režem meso, tebi malo svinje, tebi svinjo malo svinje!

peglam košulju, ubit će me daltoni u pothodniku! kakva ljubav! kakva besposlenost!
farbam glavu, vjetar mi je u kinu uzeo kosu, sve je poskupilo s vihorom
čistim uho, upravo sam čuo zašto mrziš predsjednika općine?! zato jer je lijep!
pucam s prozora, ja sam čovjek u penziji i čistim grad

veslam, bit ću jak, najjači penis na bijelom, modernom svijetu!
planinarim, sa sljemena urlam hooj! i prosipam novac iznad zagreba!
grlim se, ali medo se opet nije obrijao, kontinent se smije i kruške na njemu!
povlačim vodu u wc-u, žuto nestaje, kako sam ilegalan i smrdljiv!

KAKO DA TE OSLOVIM?

moja je žena zaspala na krevetu!
televizija se sama ugasila i postala
namještaj, ja sam udahnuo duboko i
sada ronim!
u takvoj tišini sve uspijeva!
kao munja, oslobođena iz najlonske
vrećice, mojoj je ženi sijevnula brada!
kad se okrenula, imala je bradu kao
filozofija!
koliko hegela na krevetu!
dao sam joj ruže i rekao:
kakav dan!
izbjegavali smo denuncirajuću sintaksu,
nije se, zapravo, znalo tko s kim razgovara
a tko spava!
bio sam toliko ućtiv da je svjetiljka pre-
gorjela!
hoćemo li? rekao sam pokazujući mrak
svjetlo je konačno postala tema!
nisam znao napušta li me kad je krenula,
kad je krenuo prema iscrpljenoj žarulji?
možda je već postala sveta!
možda je negdje već slave kao datum!
možda je slana ispod brade?
tko to zna, dragi?
vodoinstalateri su bistri ljudi, ali gdje
naći tako brzo jednog bistrog vodoinstalatera
u zagrebu
koji je ekonomsko, političko i kulturno središte
hrvatske?
moram odmah na mjesec! koliko smeća?!
haa! vikat ću prema zajčevnoj!

moja žena sanja, a ja gledam njen san!
probudit ću je,
slika je sve lošija,
boje su dlakave!
ako se probudi, pričat ćemo o video-recorderu!
sve je tema!

ČITATI TREBA TAJNO

u jednom spotu pio sam coca-colu
dok se 500 divnih mladih ljudi cerekalo
oko mene kao ekskurzija 24-karatnih
budala!
bilo mi je neugodno, koji kurac se smiju?
bio sam, naprosto, žedan
ljudi, nemojte nipošto piti coca colu na
javnom mjestu!
e. taylor, debela je skripterka, začas će
dojuriti s kamerama i kranovima!
bit će ti 482 ljepotana za dvije minute,
bit će i kotlovine!
netko će nekoga i pojebati!
ali, ljudi, snimit će vas baš u trenutku kad konačno,
nešto iskreno želite, kad konačno nešto iskreno
osjećate,
kad ste sami sa sobom, kad ste žedni i
sveti!
coca cola je, zapravo, zabranjeno piće!
slikaju te, dragi, a onda fotografije
nose na policiju!
nju, tamnoputu coca colu, valja piti na
pustom otoku i, pri tome, pažljivo pregledati
nebo!
posvuda ih ima, čovječe! kad narastem
porazbijat ću im satelite i nicone,
neka plaću!
takva je moja ljubav!
takva je moja boja!
tako se ja zovem!
coca colu treba piti tajno, ispod deke,
ispod konja!

winnetou se tako daniima opijao i nije se
brijao, a onda ga je sebični manitu pozvao
sebi
na vječne ljubičaste pašnjake
bilo je to jučer!
krenuo sam danas u šest ujutro odmah u
potragu za indijančevim ždrijepcem!
aahahaha ha! vikao sam kroz planine
spotičući se o prazne boce coca cole
bio sam na tragu!
još uvijek sam!

GRACE NA SNIJEGU

kako ljubim merlot?
ljubim ga u njegove letačke sposobnosti!
ljubim ga dok mu ne pojedem jezik!
no, on i dalje leti usred mene, zelene šume
sa zelenim šeširom za kojim, kao pernati
integrali, pjevaju 29 fazana:
ljubi me, puknut ću, bit ću mrtav,
bit ću zemlja! seljak će se baciti na mene
i puhati do moga srca! do imanentno pijanog
lignjuna u kojemu se čuva kompletna svjetska
avijacija!
bit će opet maligni! bager!
dva bagera koji nikome ne daju pilotirati
osim tebi
koji si me nekada tako nježno mazao na kruh!
gdje si grace jones?
već 14 minuta te zovem! dođi! oprat ću te,
polit ću te, bit ćeš smeđa! svađa!
razbit ću te, neka iz tebe iskoči crni
žumanjak! imam kacigu!
trčim po bregovima kao slovenac!
kao da znam slovenski!
past će snijeg jer prevodim,
gdje si moja grejsi?
sad te već napadaju iz neba, ne daj se!
pjevaj! vidi kako špijun pleše!
seljak će ga uhvatiti kao sitne nebeske
zečice,
proljeće je u frižideru! neka skače u
najlonu!
dođi! bojiš se snijega? popij 14 brzih benzina,
sad si paralelna! bageristkinja!

grunut ćemo na omladinsku akciju kao crno-bijeli
dvojac svijeta!
39 svježih diplomiranih ćelavih čarobnjaka
puhat će u tvoje srce, ogroman crveni trombon!
dođi! kad te popijem 2000 malih avijatičara
dići će se iz tvoga trbuha!
neka lete citatni maliganovi vitezi!
neka zavlada crvena ciroza!
seljak, ti i ja ležat ćemo i živjeti:
vi u meni, ja na zemlji!
on, crveni bagar, svileni, darvovski, merlot,
klizit će iz zraka kao
moja, tvoja i naša slatka bolest!
gledat ćemo triglav, zvijezde i zakašnjele
nebeske eksplozije!
mi smo u kinu!

ZAŠTO MENE NEMA U AVIONU

prehladit ću se od toliko napuhanih
ljudi! to su baloni, lete na novac,
a ja kašljem kad se trojica upute
prema meni!
potrošit ću sve svoje bolesti na za-
grebačku apotekaricu!
kao da imam četiri vikendice i pet
neprijatelja pa sam veseo i šaren!
apotekarica će mi pričati slatkim
jezikom punim ribizla koji gnječi u
šaci i, kad devetka prođe zagrebom,
ubacuje munjevito u usta:
crni dizldorfski mito-octo-halt popij
odmah!
vidjet ćeš deve, ahil je pojeo prvu
naftu, to je komentar osmice!
la automagicosan, mek, bijel i ošišan,
uzmi samo ako je srijeda! ugasi svjetlo,
zavuci se po deku, tutnji kroz sobu!
sunčanu pluri-tehno-alcoatl posiši crnom
surlom s vrha nebodera,
tamo gdje cvjetaju ande kao mladić,
odvuci je sa sobom u noć, u krevet!
pričaj joj kako aluminij tetura kroz
visoku tamu
jer lijek je žena u kutijici!
mala lukava panmalezija! zeleni šlag
el-frisca u kojemu se ananas skriva
ispred židova
kao neki mladi svježi borman!
don california mi kaže: bolestan si? nisi
bolestan!

i mahne brisačima na kadilaku i sve nestane
kao nježni tetra-fatalno-larosan u mome grlu
a onda ona opet ubacuje ribizl kad god prođe
avion iznad kvaternikova trga, kao vesela
crvena pruga koja vozi ljude zauvijek
iznad mene!

ja je gledam iz zajčeve, mene tamo nema!
a odavde je ono tamo sve tako veselo, šareno,
tužno
na nebu koje guta!

ORIGINAL I ŽELJA ZA SINOM

abraka turbulentum! abraka minoris!
sad si jezuit ispod ribizla!
skoči u tenk! povedi svoje borbene puževe!
neka trava strepi kad budu prolazile
serije apriornih vikendica!
prođite, uz joha-ha, ispod zabodenih škara!
kopriiva će se ukipiti kao krzno bijesa!
šumo, šumo, krenuli smo iz specijaliteta,
iz konzerve,
ali sad smo tu!
opsujte ljudske zaboravljive izlete, zaobiđite
ostavljeno, zahrđalo dijete! dimi se!
a onda jurnite na cijelo, oblo, opasno jaje!
urlajte: ooop!
prevrnuo se: jel tako? znao sam!
posolite žutu kuhanu sreću!
pomolite se za mlazne ljude!
pjevajte, u vinogradu smo se rodili, dragi, lijepi moji mili!
jučer sam zaspao na gljivi
sad sam vinskocrveni jastuk u kojemu
zlatnožuti bumbari noću parkiraju svoje motore!
što ću sutra bit? nafta?
da! kontekst!
crnkinja koja je projahala rekla je,
ništa nije rekla
samo je snuždeno podbola zeca
dijamantskim petama!
ljudi! nestali su prema moru!
dat ću ti milijun zlata ako ih još nađeš u
istoj riječi! dat ću ti rječnik,
on je potjernica! svi smo na njoj!
ali ja hapsim! jer sam zlatan! jer se

sjećam!
bojiš se? imaš magnetske oči?
nemoj!
neka plove! brod je to! juri po glatkoj tehnici
mora!
ah, nešto se kvari u njegovoj utrobi,
ah, sad će postati galeb koji otresa nacрте
i metal na sebe, ustaje i leti!
ah, kako je sve to lako!
feniks je prvi povijesni plagijat!

KOLIKO TEKSTA! KOLIKO “KOPIJA”!

poleti svilo, zmaj je izgrađen iz tvoje
sestre, pun je puževa, spirala, silazaka
u parket! u srce!
kad ženski hollywood pokrene leđa, ja te
čitam!
čitam prijevode, kopije, fotokopirane
minute o spilji, antenim karfijolu,
raspadu melioracijskog sistema za zlatnih
poplava!
ali, stavit ću ruku na tebe! zamračit će se
film u evropskim kino-dvoranama!
tri balerine, uz originalni zvuk, plesat će
ispred ekrana dramu u kojoj nitko nije
prisutan osim interpretacije!
alkohol je divlje mlijeko u boci koja se
zove prema snovima seljaka svijeta!
to su mlade noge u zavarenom crvenom čvoru
koji rađa plemensko žito!
skinut ću te do plastike, vidi kako si
prozirna! imaš tri srca!
i dvije uspomene!
tvoja notorna limfa želi u oblik! u šarenu
šetnju sa suknjama od plastelina i električnih
maćuhica!
ruka je na tvojim omladinskim biserima, bolesna
si! ti si majka koja je nakon četiri žetve
rodila čarobnjaka!
što ćeš sad kad mu ne možeš dati ime?
vijke, šestare, češljeve, paste za zube,
nacрте dalmatinskog satelita, tamne kukove
nafte, blistave otoke autonomnog cijanida i
32 kg bitumena - koliko toga treba pojesti

da bismo "govorili"!
a što ćemo govoriti? dogovorit ćemo se!
nećemo se dogovoriti! brbljaj!
zmaj je poletio iz tvoje sestre!
bit će na nebu novih spiralnih stihova!
čarobnjak je zaronio u jadrano!
kako će se ribe razveseliti muškarcu!
žito se njiše, ono piše!
svi pišemo!
tko će sve to pojesti?

---

tko magnetima oduzima seks?
neka traju!
sami će se demodernizirati!
jebe se meni, ja sam bijelac!

Branko Maleš

Rođen 1949. u Zagrebu. Gimnaziju, Tehnološki i Filozofski fakultet polazio u Zagrebu. Piše poeziju, prozu, kritiku, kolumnističku feljtonistiku, dramu. Prevodi sa slovenskog i njemačkog. Uređivao je ili su-uređivao časopise Off, The Bridge, Republika, rock magazin Heroína te novine za kulturu OKO.

Objavio: *Tekst* (poezija, 1978, 1989); *Praksa laži* (poezija, 1986, 2012); *Crveni zec* (kolumne, 1989); *Placebo* (poezija, 1992, 2013); *Treniranje države* (kolumne, 1994); *Vani i unutra* (dramski tekst, 1995); *biba posavec* (poezija, 1996, 2014); *Prozori spavaćih soba* (dramski tekst prema pričama R. Carvera, s M. Živkovićem, 1997); *Trickster* (poezija, 1998, 2015); *Male ljubavi* (fenomenološki mini-eseji, 2000); *Sjajno ništa* (izbor iz poezije, 2002); *Viva la vita* (izbor poezije na talijanskom, 2002); *Razlog za Razliku : V. Parun, I. Rogić Nehajev, B. Bošnjak, S. Manojlović, M. Stojević, Z. Maković, S. Jendričko* (studije o sedam hrvatskih pjesnika, 2002); *Poetske strategije kraja 20. stoljeća* (eseji, 2009); *Poetska čitanka suvremenoga hrvatskog pjesništva : 1950. – 2010.* (2010); *Vertigo* (poezija, 2010); *Mutno* (poezija, 2017).

Biblioteka Online

knjiga 89

Branko Maleš

PRAKSA LAŽI

plagijati, kopije, video-recorderi:

zlatna djeca ponavljanja

© 2012 Branko Maleš

**© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2012, 2015, 2016**

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednici

Krešimir Pintarić
Dario Grgić

Fotografija

© Giuseppe Porzani / Fotolia.com

ISBN 978-953-7669-39-3 (HTML)

ISBN 978-953-345-024-7 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-025-4 (PDF)

ISBN 978-953-345-026-1 (MOBI)

Prvo izdanje

Izdavački centar Rijeka, Rijeka, 1986.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.**